Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Kapucinski trg 5

Poslovni broj: Pp-2254/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sucu toga suda Miri Jalševcu, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Štefanije Novoselec, kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv okrivljenog Gorana Stanko, sa prebivalištem u Varaždinu, Stanka Vraza 27, zbog prekršaja iz članka 10. stavak 1. točka 3., kažnjivog po članku 22. stavak 2. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (Narodne novine broj 70/17, 126/19, 84/21, 114/22. i 36/24., dalje u tekstu ZZNO), pokrenutog povodom Optužnog prijedloga Policijske uprave varaždinske, Policijske postaje Varaždin, broj: KLASA: 211-07/26-5/24134., URBROJ: 511-14-05-26-1. od 12. rujna 2026., na temelju članka 222. stavak 3. i članka 183. stavak 1. Prekršajnog zakona ("Narodne novine" broj 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/17, 114/22, 133/23., dalje u tekstu PZ), dana 06. listopada 2026., donio je i

p r e s u d i o j e

I Okrivljeni GORAN STANKO, OIB: 83055955933, sin Marka i Branke Stanko rođene Kereži, rođen 26.04.1984. u Varaždinu, sa prebivalištem u Varaždinu, Stanka Vraza 27, državljanin RH, pismen, SSS, kuhar, nezaposlen, nije prijavljen na Zavodu za zapošljavanje, uzdržavan po roditeljima, ne posjeduje pokretnu, niti nepokretnu imovinu, neoženjen, bez djece, vojsku služio civilno, 2000. u HŽ-u u Varaždinu, protiv njega se ne vodi drugi prekršajni postupak, prekršajno osuđivan

k r i v j e

što je dana 12. rujna 2026., u 10,30 sati, u obiteljskom stanu, u Stanka Vraza 27, u Varaždinu, ponovio nasilje u obitelji, a to obzirom da je u posljednje tri godine već pravomoćno prekršajno osuđivan radi prekršaja iz Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i to presudom Općinskog suda u Varaždinu broj Pp-3049/2024. od 21.11.2024., koja presuda je postala pravomoćna dana 05.12.2024., te presudom Općinskog suda u Varaždinu broj Pp-122/2025. od 24.01.2025., koja presuda je postala pravomoćna dana 07.02.2025., a na način da je, u vrijeme kada je u svojem organizmu imao koncentraciju alkohola, koja je umanjena za granicu dopuštene pogreške iznosila 2,34 g/kg, odnosno odgovarajući iznos miligrama u litri izdahnutog zraka, u prisutnosti majke Branke Stanko, vikao i galamio na svojega brata Marka Stanka, riječima " doći ću Ti na posao i napraviti Ti sramotu", te istog pozivao na fizički obračun, a što je kod oštećenog Marka Stanka izazvalo vidnu uznemirenost i povredu dostojanstva

čime je postupio protivno odredbi članka 10. stavak 1. točka 3. i počinio prekršaj iz članka 22. stavak 2. ZZNO, temeljem kojeg mu se, primjenom članka 37. PZ

i z r i č e

kazna zatvora u trajanju od 15 (petnaest) dana

II Temeljem članka 40. PZ u vrijeme izvršenja izrečene kazne zatvora okrivljeniku se uračunava vrijeme u kojem je bio zadržan temeljem Rješenja o zadržavanju ovog suda, poslovni broj Pp-2254/2026-6 od 13. rujna 2026., odnosno svo vrijeme u kojem je isti bio zadržan ima se uračunati u izrečenu kaznu zatvora i to počev od trenutka lišenja slobode – uhićenja dana 12. rujna 2026., u 11,47 sati, te kako je bio zadržan 15 dana, to okrivljenik od gore izrečene kazne zatvora nema više ništa za izdržati.

III Temeljem članka 15. ZZNO i članka 50. stavak 2. PZ okrivljeniku se izriče zaštitna mjera obveznog psihosocijalnog tretmana u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a koja zaštitna mjera će se izvršiti po pravomoćnosti ove presude.

IV Temeljem članka 18. ZZNO, te članka 50. stavak 1. točka 1. i članka 53. PZ, okrivljeniku se izriče zaštitna mjera obveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu u trajanju od 1 (jedne) godine, a koja zaštitna mjera će se izvršiti po pravomoćnosti ove presude.

V Temeljem članka 139. stavak 6. PZ okrivljenik se oslobađa plaćanja troškova prekršajnog postupka iz članka 138. stavka 2. točke 1. do 4. PZ.

Obrazloženje

1. Policijska uprava varaždinska, Policijska postaja Varaždin podnijela je ovom sudu protiv okrivljenika Optužni prijedlog, broj: KLASA: 211-07/26-5/24134., URBROJ: 511-14-05-26-1. od 12. rujna 2026., zbog prekršaja iz članka 10. stavak 1. točka 3., kažnjivog po članku 22. stavak 2. ZZNO.

2. Okrivljenik je bio uhićen od strane policijskih službenika 12. rujna 2026. i drugog dana doveden uređujućem sudu, te ispitan na ročištu u žurnom postupku.

3. Okrivljenik, ispitan u žurnom postupku, na ročištu, održanom pred uređujućim sudom dana 13. rujna 2026., odrekao se prava na branitelja, a pozvan, sukladno odredbi članku 171. a PZ, da se očituje o krivnji za prekršaj za koji ga se tereti očitovao se da se osjeća krivim i da će iznijeti svoju obranu.

3.1. U svojoj obrani okrivljenik je iskazao da kada mu se pročitao Optužni prijedlog koji mu je i uručen može navesti da u obiteljskom stanu, u Stanka Vraza 27, u Varaždinu žive njegovi roditelji, mlađi brat Marko i on. Što se tiče jučerašnjeg dana točno je da je on došao kući, te si je pakirao ruksak jer je sa prijateljicom i njezinim djetetom trebao ići na Dravu. U kuhinji su se nalazili brat, majka i on, a moguće da je otac bio u sobi. Ne znam niti sam zbog čega je došlo do verbalnog sukoba između brata Marka i njega, te obzirom da nije sporno da je imao jučer u svojem organizmu koncentraciju alkohola od 2,34 g/kg da je on rekao istome da će mu doći na posao i napraviti mu sramotu, a to mu je rekao stoga jer je bio pod utjecajem alkohola. Da bi

on svojega brata Marka pozivao na fizički sukob toga se ne sjeća. Osim toga isti iako je mlađi je fizički daleko jači od njega i on se sa njime niti ne bi mogao fizički sukobljavati. Zbog događaja iskazuje žaljenje i htio bi da mu se pruži mogućnost da članovima svoje obitelji dokaže da se ništa isto niti slično neće ponoviti. Na pitanje suda naveo je da je on bio na Obveznom psihosocijalnom tretmanu kod Siniše Česija, a moguće prije godinu do godinu i pol dana. Na daljnje pitanje suda naveo je i da je ove godine bio na liječenju od ovisnosti od alkohola, te da je bio 21 dan hospitaliziran, a nakon toga je odlazio u dnevnu bolnicu, a to do unatrag dva tjedna. Naveo je da inače i brat njega znade provocirati i vrijeđati, ali da ga on ne prijavljuje jer on nije takav čovjek. Na posebno pitanje suda iskazao je da je on inače apstinirao neko vrijeme od alkohola, a kada je bio hospitaliziran i kada je nakon otpuštanja iz bolnice svakog dana u dnevnoj bolnici pred medicinskim osobljem popio lijek na koji nije smio popiti niti kap alkohola, a koji lijek je kako je rekao prestao uzimati pred otprilike dva tjedna. Može reći da je nakon liječenja posrnuo, a zbog čega se kaje. Spreman je ponovno obaviti obvezni psihosocijalni tretman, kao i podvrgnuti se obveznom liječenju od ovisnosti o alkoholu. Konačno, da ga nije potrebno zadržavati kako to predlaže tužitelj jer se ništa isto niti slično neće ponoviti.

4. U okviru postupka sud je ispitao svjedoke Marka Stanka i Branku Stanko, te je razgledao i pročitao materijalnu dokumentaciju u spisu i to izvješće o uhićenju, izvješće o pruženoj intervenciji povodom dojave o nasilju u obitelji, prijedlog o određivanju zadržavanja, zahtjev za izricanje zaštitnih mjera, zapisnik o alkotestu, zapisnik o ispitivanju osumnjičenika, zapisnik o ispitivanju svjedoka i potvrdu o prekršajnoj osuđivanosti za okrivljenika od 13.9.2026. Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije.

4.1. Oštećeni Marko Stanko, ispitan u svojstvu svjedoka, otklonio je blagodat nesvjedočenja i iskazao je da u obiteljskom stanu, u Stanka Vraza, u Varaždinu, žive roditelji, on i brat, ovdje okrivljeni Goran Stanko. Jučer je isti došao kući, vidio je da je pod vidnim utjecajem alkohola, te je počeo provocirati u kuhinji obiteljskog stana pa je tako vikao, galamio da će mu on doći na posao i napraviti mu sramotu, a da nešto tako učini on se boji da bi dobio otkaz, budući da radim sa ljudima na poslu. Vidio je da je u ruksak spremio nož. Govorio mu je i da će on vidjeti što će se dogoditi ako on završi u zatvoru, a to kada izađe iz zatvora. On osobno nije čuo čuo, ali mu je majka rekla da je okrivljenik rekao da će ga zaklati. Nadalje, da kada on bratu kaže da se smiri, da se isti tada fizički postavlja prema njemu, te ga poziva riječima "odi, odi", kao neka dođe da ga napadne, te mu dalje govori da će ga tada odalamiti (udariti). Naveo je da ga takvo ponašanje i radnje okrivljenika jako uznemiruju i narušavaju njegovo dostojanstvo. Iskazao je da kada je okrivljenik bio hospitaliziran u bolnici i kada je odlazio u dnevnu bolnicu da tada nije konzumirao alkohola te da do istih ili sličnih situacija nije dolazilo, ali je unatrag dva tjedna prestao odlaziti u dnevnu bolnicu i počeo konzumirati alkohol. Napomenuo je i da su ga osobe koje su s njime odlazile u dnevnu bolnicu zvale da im je njegov brat dužan novac koji je posudio od njih, a nije vratio. Da li je odlazio na Obvezni psihosocijalni tretman, misli da je odlazio, ali nije potpuno siguran u to, ali ne bi rekao da je tada bilo nekakvih pozitivnih promjena u njegovom ponašanju. Na posebno pitanje je naveo da su odnosi u njihovoj obitelji narušeni unatrag 2-3 godine od kada je okrivljenik počeo značajnije konzumirati alkohol, te nadalje da je isti ostao bez posla sa 31.05.2026., a misli da također zbog konzumacije alkohola. Na posebno pitanje kada mu je predočeno da tužitelj predlaže zadržavanje okrivljenika, iskazao je kako smatra da bi ga po njegovom mišljenju trebalo zadržati,

budući da bi se puštanjem na slobodu mogao ponovno odati konzumaciji alkohola i nešto isto ili slično bi se moglo ponoviti.

4.1.1. Okrivljenik nije imao pitanja za svjedoka, već mu je rekao "Marko molim te da mi oprostiš, obećajem da ću piti lijek zbog kojeg neću moći konzumirati alkohol, ti si se isto liječio pa znaš kako on djeluje, molim te da mi oprostiš jer se takvo što neće ponoviti".

4.1.2. Svjedok je potom naveo da je on bio na liječenju o ovisnosti o alkoholu unatrag pet godina, da od tada uopće ne konzumira alkoholna pića i da svakih šest mjeseci odlazi na kontrole.

4.2. Svjedokinja Branka Stanko, otklonila je blagodat nesvjedočenja i iskazala da u obiteljskom stanu, u Varaždinu, žive njezin suprug, ona i njihovi sinovi Marko i Goran. Goran da je došao kući jučer prije podne moguće oko 10,30 sati, a po njemu se vidjelo da je pod utjecajem alkohola. U tako alkoholiziranom stanju napadao je i vrijeđao ne samo svojeg brata, a njezinog sina Marka kojemu je govorio da će mu doći na posao i napraviti mu sramotu, te ga je pozivao na fizički sukob, a koje ponašanje i radnje okrivljenika kod Marka izazivaju uznemirenost, te se boji da mu brat doista ne dođe na posao i napravi sramotu, a što bi moglo utjecati na njegov radno pravni status, već je vrijeđao i ostale ukućane, pa tako govori da se njima jebe za njega, da ga nisu zvali, a on da je bio u bolnici, da ima slomljeno rebro, a na što mu je rekla da kada ga nema kod kuće da ga otac često zove, a da se on zbog toga ljuti i prijeti kako će očev broj blokirati da ga ne može nazivati i da ga stoga nisu zvali. Vidjela je i da je u ruksak stavio nož, pa ga je pitala kuda ide, a isti je govorio da ide na Dravu, na što mu je predložila obzirom da je dugo izbivao iz stana, kad kaže da je bio u bolnici, te da ima slomljeno rebro i obzirom da je pod utjecajem alkohola, da ne ide nikuda, već da ide u sobu odmoriti. Rekao je jučer i da će mu sada brat sigurno zvati policiju, te da ako će mu zvati policiju da će ga on zaklati kada dođe kući. Osobno misli da okrivljenik to ne bi učinio, budući da je isti više verbalno agresivan, a ne fizički. Na posebno pitanje je iskazala da joj je poznato da je okrivljenik odlazio na obvezni psihosocijalni tretman kod Siniše Česija, time da može navesti da su se više čuli telefonom, ali da se u tom razdoblju nije klonio konzumacije alkohola, dolazilo je do istih ili sličnih situacija, ali možda nešto manjeg intenziteta. Kada je bio hospitaliziran u bolnici radi liječenja od ovisnosti od alkohola i kada je nakon liječenja odlazio u dnevnu bolnicu, a to negdje sad do kraja kolovoza 2026. bilo je sve u redu, alkohol nije konzumirao i u obitelji nije dolazilo do sukoba, a tada je samovoljno napustio liječenje u dnevnoj bolnici i ponovno počeo konzumirati alkohol. Iskazala je kako smatra da je okrivljeniku prvenstveno potrebno liječenje od ovisnosti o alkohola i obvezni psihosocijalni tretman, a ukoliko se isti ne bi liječio da je tada bolje da ga se zadrži nego da se dogodi kakvo zlo.

4.2.1. Okrivljenik nije imao pitanja za svjedokinju, već je naveo da se i njoj izvinjava, da obećaje da će redovito piti Disfoliran, a na koji ne smije konzumirati alkohol, te da se ništa isto niti slično neće ponoviti, što joj obećaje.

5. Obzirom na priznanje okrivljenika i na provedene dokaze, koji potvrđuju navedeno priznanje, odnosno korespondiraju sa istim, drugi dokazi nisu provođeni, niti su ih stranke predlagale.

6. Navodi obrane okrivljenika suglasni su personalnim dokazima, odnosno iskazima svjedoka Marka Stanka i Branke Stanko, kao i materijalnoj dokumentaciji, koju je sud prihvatio i ocijenio vjerodostojnom, stranke je nisu osporavale, niti na sadržaj iste imale ili stavile kakove primjedbe, a ista je, u okviru postupka, razgledana i pročitana.

6.1. I iskaze ispitanih svjedoka Marka Stanka i Branke Stanko sud je prihvatio i ocijenio ih istinitim, te nije našao da bi isti imali kakav osobni razlog ili interes bezrazložno teretiti okrivljenika za nešto što okrivljenik ne bi bio učinio, te se lažnom prijavom ili lažnim iskazom izlagati kaznenom progonu, već naprotiv, svjedoci su sudu bile uvjerljivi i sud smatra da su o događaju iskazali i isti opisali na način i kako se sam događaj i zbivao.

7. Na temelju tako provedenog postupka, analizom i ocjenom obrane okrivljenika kao i provedenih personalnih i materijalnih dokaza i to svakog zasebno, te u odnosu na ostale provedene dokaze, sud je sa sigurnošću i van svake sumnje i dvojbe utvrdio i našao dokazanim da je okrivljenik inkriminirane prilike postupio protivno odredbi članka 10. stavak 1. točka 3. i počinio prekršaj iz članka 22. stavak 2. ZZNO, a na način i kako je to navedeno i opisano u izreci presude, time da je prema rezultatima postupka djelomično modificirao činjenične navode Optužnog prijedloga i iz činjeničnih navoda ispustio da su ponašanje i radnje okrivljenika kod njegove majke Branke Stanko izazvale osjećaj uznemirenosti i povredu dostojanstva. Naime, okrivljeniku se u činjeničnom opisu ne stavlja na teret da bi bilo koju vrstu – fizičkog ili psihičkog nasilja predmetne prilike počinio na štetu svoje majke Branke Stanko. Činjenica pak da se je okrivljenik nasilno ponašao prema svojem bratu, a u nazočnosti majke, koja nije osoba starije životne dobi jer nije starija od 65 godina, obzirom da je rođena 1964., to činjenica što je nasilničko ponašanje počinjeno u njezinoj nazočnosti ne predstavlja niti relevantnu okolnost, niti predstavlja prekršaj iz članka 22. stavak 3. i li 22. stavak 4. ZZNO, koji se čini kada je nasilje počinjeno ili ponovljeno u nazočnosti djeteta ili osobe starije životne dobi. Predmetnom intervencijom sud nije povrijedio identitet optužbe, budući nije zadirao u činjenice o kojima ovisi opstojnost prekršajnog djela, niti je okrivljeniku stavio na teret veću količinu kriminalne volje ili aktivnosti.

7.1. Naime, članak 10. stavak 1. točka 3. ZZNO kaže da se, između ostalog, nasiljem u obitelji smatra i psihičko nasilje koje je kod žrtve prouzročilo povredu dostojanstva i uznemirenost.

8. Nadalje, članak 8. stavak 1. ZZNO kaže da su osobe na koje se primjenjuje Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji bračni drug, izvanbračni drug, životni partner, neformalni životni partner, njihova zajednička djeca, te djeca svakog od njih, srodnici po krvi u ravnoj lozi, srodnici u pobočnoj lozi zaključno do trećeg stupnja, srodnici po tazbini do zaključno drugog stupnja, posvojitelj i posvojenik.

8.1. U stavku 2. istog članka Zakona navodi se da se odredbe ovog Zakona primjenjuju i na bivšeg bračnog druga, bivšeg izvanbračnog druga, bivšeg životnog partnera, bivšeg neformalnog životnog partnera, sadašnjeg ili bivšeg partnera u intimnoj vezi, osobe koje imaju zajedničko dijete te osobe koje žive u zajedničkom kućanstvu.

8.2. U konkretnom slučaju, imajući u vidu navode Optužnog prijedloga i obranu okrivljenika nije sporno da je Marko Stanko brat okrivljenika, te da žive u zajedničkom kućanstvu, slijedom čega se na iste, kao takve, nedvojbeno primjenjuju odredbe ZZNO.

9. Nadalje, nije sporno da je kritične prilike, u kritično vrijeme i na kritičnom mjestu okrivljenik u vrijeme kada je u svojem organizmu imao koncentraciju alkohola od 2,34 g/kg, već umanjeno za granicu dopuštene pogreške, u prisutnosti svoje majke Branke Stanko, vikao i galamio svojemu bratu Marku Stanko " doći ću Ti na posao i napraviti Ti sramotu", što okrivljenik potvrđuje i priznaje, a da je iste zgode brata pozivao i na fizički obračun, čega se okrivljenik navodno ne sjeća, potvrdili su Marko Stanko i Branka Stanko, te je oštećeni Marko Stanko iskazao, a svjedokinja Branka Stanko potvrdila da je predmetno ponašanje okrivljenika kod oštećenog izazvalo jaku uznemirenost i povredu dostojanstva.

10. Iz svega naprijed navedenoga, povezujući obranu okrivljenika, navedenu materijalnu dokumentaciju i personalne dokaze, te stavljanjem naređenih dokaza u međusobno korelaciju, sud nalazi, sa sigurnošću i van svake sumnje i dvojbe utvrđenim i dokazanim da je okrivljenik inkriminirane prilike ponovio nasilje u obitelji , budući da je u posljednje tri godine već pravomoćno prekršajno osuđivan radi prekršaja iz Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i to presudom Općinskog suda u Varaždinu broj Pp-3049/2024. od 21.11.2024., koja presuda je postala pravomoćna dana 05.12.2024., te presudom Općinskog suda u Varaždinu broj Pp-122/2025. od 24.01.2025., koja presuda je postala pravomoćna dana 07.02.2025. i da je postupio protivno odredbi članka 10. stavak 1. točka 3. ZZNO i počinio prekršaj iz članka 22. stavak 2. ZZNO, a na način i kako je to navedeno u izreci presude.

11. Po ocjeni suda, gore opisano ponašanje okrivljenika nedvojbeno, notorno i životno, predstavlja, po svim objektivnim kriterijima, ponašanje i radnje kojima su jedini smisao, svrha i cilj da povrijede dostojanstvo i uznemire osobu prema kojoj su usmjereni i takovo ponašanje ne može se smatrati i ocijeniti prihvatljivim načinom ponašanja između članova obitelji. Naprotiv, takvo ponašanje i radnje objektivno mogu kod osobe prema kojoj su usmjerene, izazvati povredu dostojanstva i osjećaj uznemirenosti, što se u konkretnom slučaju i dogodilo, što je iskazao oštećeni Marko Stanko i potvrdila svjedokinja Branka Stanko.

12. Okrivljenik je, kao punoljetna i poslovno sposobna osoba, mogao i morao biti svjestan svih okolnosti djela i da svojim ponašanjem pobliže opisanim u izreci presude narušava dostojanstvo svojih supruge i kćerke da kod istih izaziva osjećaj uznemirenosti, te za njegovo ponašanje inkriminirane prilike ne postoji niti jedan ispričavajući razlog, niti je njegova ubrojivost na bilo koji način dovedena u sumnju.

12.1. Činjenica da je okrivljenik u vrijeme počinjenja prekršaja imao u svojem organizmu alkohola, ne otklanja odgovornost od okrivljenika za prekršaj za koji ga se tereti i koji je počinio, budući je okrivljenik sam i dobrovoljno unio alkohol u svoj organizam, a time i prihvatio i pristao na posljedice svojega ponašanja kada u organizmu ima alkohola.

13. Postupajući na opisani način, po ocjeni suda, okrivljenik je počinio prekršaj iz članka 22. stavak 1. ZZNO, slijedom čega ga je, radi počinjenja naređenog prekršaja, sud proglasio krivim.

14. Pri izboru vrste i mjere kazne sud je, vodeći računa o stupnju krivnje, opasnosti djela i svrsi kažnjavanja, sukladno članku 36. stavak 2. PZ, vrednovao sve okolnosti koje su od utjecaja da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža, pa je tako okrivljeniku, kao otegotnu okolnost uzeo dosadašnju prekršajnu osuđivanost, koja proizlazi iz Potvrde o prekršajnoj osuđivanosti za okrivljenika od 13.09.2026. Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, budući je okrivljenik u posljednje tri godine pravomoćno prekršajno osuđivan i radi prekršaja iz Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, što upućuje na zaključak kako mu protupravna ponašanja općenito nisu strana, dok mu je, kao olakotnim okolnostima cijenio korektno ponašanje tijekom postupka pred sudom, djelomično priznanje, da se je ispričao kako oštećenom i obećao da se takvo što neće ponoviti, a vodio je računa i o njegovim imovinskim prilikama.

15. Imajući u vidu iznesene okolnosti, stupanj krivnje, kao i pogibeljnosti djela, sud je okrivljeniku, temeljem članka 22. stavak 2. ZZNO, zbog počinjenog prekršajnog djela, primjenom članka 37. PZ, izrekao kaznu zatvora u trajanju od 15 dana, ocjenjujući kako će se specijalna i generalna prevencija ostvariti isključivo kaznom zatvora u izrečenom trajanju.

15.1. Temeljem članka 40. PZ u vrijeme izvršenja izrečene kazne zatvora okrivljeniku se uračunava vrijeme u kojem je bio zadržan temeljem Rješenja o zadržavanju ovog suda, poslovni broj Pp-2254/2026-6 od 13. rujna 2026., odnosno svo vrijeme u kojem je isti bio zadržan ima se uračunati u izrečenu kaznu zatvora i to počev od trenutka lišenja slobode – uhićenja dana 12. rujna 2026., u 11,47 sati, te kako je bio zadržan 15 dana, to okrivljenik od gore izrečene kazne zatvora nema više ništa za izdržati.

16. Sud je okrivljeniku izrekao zaštitnu mjeru obveznog psihosocijalnog tretmana, a koja odluka se temelji na odredbi članka 50. stavak 2. PZ i članka 15. ZZNO kojim je propisano da se navedena zaštitna mjera može izreći počinitelju nasilja u obitelji radi otklanjanja njegova nasilničkog ponašanja ili ako postoji opasnost da bi mogao ponoviti nasilje u obitelji, te se može odrediti u trajanju od najmanje šest mjeseci, a kako je okrivljenik u posljednje tri godine već počinio nasilje u obitelji, to sud nalazi potrebnim istom izreći predmetnu zaštitnu mjeru, pri čemu se je rukovodio i načelom razmjernosti.

17. Temeljem članka 18. ZZNO, te članka 50. stavak 1. točka 1. i članka 53. PZ sud je okrivljeniku izrekao zaštitnu mjeru obveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu u trajanju od jedne godine, a koja zaštitna mjera će se izvršiti po pravomoćnosti ove presude.

17.1. Odluka o zaštitnoj mjeri obveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu temelji se na odredbi članka 18. ZZNO i članka 53. stavak 1. PZ, kojima je propisano da se ista može izreći osobi koja je počinila prekršaj, odnosno u konkretnom slučaju nasilje u obitelji pod djelovanjem ovisnosti od alkohola ako postoji opasnost da će zbog te ovisnosti ponovno počiniti nasilje. Kako je temeljem provedenih dokaza sudac utvrdio da je okrivljenik predmetne prilike počinio prekršaj pod utjecajem alkohola, da su oštećeni i svjedokinja iskazali da je okrivljenik samovoljno prekinuo liječenje i posjete

dnevnoj bolnici, te ponovno počeo konzumirati alkohol, što je dovelo i ponavljanja istih i sličnih situacija u obitelji, a što je potvrdio i sam okrivljenik da je pokleknuo i počeo ponovno konzumirati alkohol radi čega mu je žao i da pristaje na liječenje jer se želi potpuno kloniti konzumacije alkohola. a za što mu je nesporno potrebna pomoć stručne osobe, sud nalazi da postoji osnova za izricanje zaštitne mjere obaveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu.

18. Temeljem članka 139. stavak 6. PZ, sud je okrivljenika oslobodio plaćanja troškova prekršajnog postupka iz članka 138. stavak 2. točka 1. do 4. PZ jer je ocijenio, kako bi, obzirom da okrivljenik nije zaposlen, nema vlastitih primanja, niti prihoda, niti vlastite pokretne, niti nepokretne imovine, već je uzdržavan po roditeljima, plaćanjem troškova postupka došlo u pitanje njegovo nužno uzdržavanje.

19. Radi svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Varaždinu, 06. listopada 2026.

Sudac:
Miro Jalševec

MIRO JALŠEVEC

Elektronički potpisano: 06.10.2026T15:11:13 (UTC:2026-10-06T13:11:13Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: c2036463-72b8-4cfd-942f-ce014897b0a0
Općinski sud u Varaždinu

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 (osam) dana nakon primitka presude. Žalba se podnosi Visokom prekršajnom sudu RH, u Zagrebu, pismeno, u 2 (dva) istovjetna primjerka, poštom preporučeno putem ovog Suda.

Presuda se dostavlja:
1. Tužitelj: PU varaždinska, Policijska postaja Varaždin, odmah i po pravomoćnosti
2. Okrivljeni: Goran Stanko, Varaždin, Stanka Vraza 27
3. Oštećeni: Marko Stanko, Varaždin, Stanka Vraza 27, po pravomoćnosti
4. Hrvatski zavod za socijalni rad, Područni ured Varaždin, po pravomoćnosti
5.OB Varaždin, Odjel psihijatrija radi provođenja zaštitne mjere obveznog liječenja od ovisnosti o alkoholu, po pravomoćnosti
6. Siniša Česi, radi provođenja zaštitne mjere obveznog psihosocijalnog tretmana, po pravomoćnosti
7. Za spis, ovdje

Broj zapisa: **9-3088e-3ad60**

Kontrolni broj: **0677e-2c563-210e5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.